

Caddeler Bir Kaosu Taşır

– kuytular · 15 Kasım 2013

taşındın,
bildiğim tüm adreslerden
kayıp olmak,
eksik bir susma biçimi gibi
çektik içine soluğunu
yazılmamış tüm sözleri
tutar gibi aklında...

(.
.
.)

yoksun ya
yoksulum ya...
eşiğinde kapının/bakıyorum
harf harf
he-ce/he-ce
değersiz bir zerre kadar ıslak
gölgeli sözlerin
dağılıyor
dağlanıyor yüzümde ki
derin olmayan kesiklerin var
ya gözlerin
gösterişsiz bakışlardan uzak
duvarlarla çevrili surların...
anı/msıyorum
kaldığım zamanları bir bir
nefes almak için zorlandığım
kokunu
ve okuduğum şiirlerini
sahiplenmek adına sorgusuz,
suya yazılmış sözlerini...
sen, git (!)
iyimsimi koşarak git...
daha fazla geç kalmadan git...

neyi unutuyorum biliyor musun?
(mesela herkimsen)
bazen, açılır bir pencere
caddeler bir kaosu taşır,
şehir bir geceyi ve sen,
en ücra köşesinde odanın
sobelenmiş
bir çocuk gibisindir
masum...
kapıyı dilerse anahtarla aç,
dilerse itekle kapıyı yada kır...
üstüme alınmıyorum artık
hiçbir şiddeti...
pek çok şey konusunda
tartışabilirim seninle
ve kendimle...
bir türlü ikna olamadım mesela
"Sınıflı Toplum" yasalarına
ve komün bir düzeni
sevemedim...
şimdi hani şu salise
kokusunu duyuyorum bir gömleğin
tütü kokusunu
hazırlanırken en bilindik gününe...
öleceğim evet
doğacağım yine...
sonsuz bir tekerrürden ibaret
her şey,
herkes ve zaman...
sen git (!)
bir rezillik ki sorma'dan git...
konuşmadan git...
ve bil ki sevgilim
olmayan sevgili;
sadece büyük bir pencerenin
arkasına saklarmış gibi gövdemi,
çözdüm sana,
çözüldüm
ceketimin düğmesini

gevşettim kravatımı,
ellerimi soktum boşluđuna ceplerimin ki
seni izliyorum,
kanatlarını
ve uçmanı sonra...

(...)